

75 Centiemen

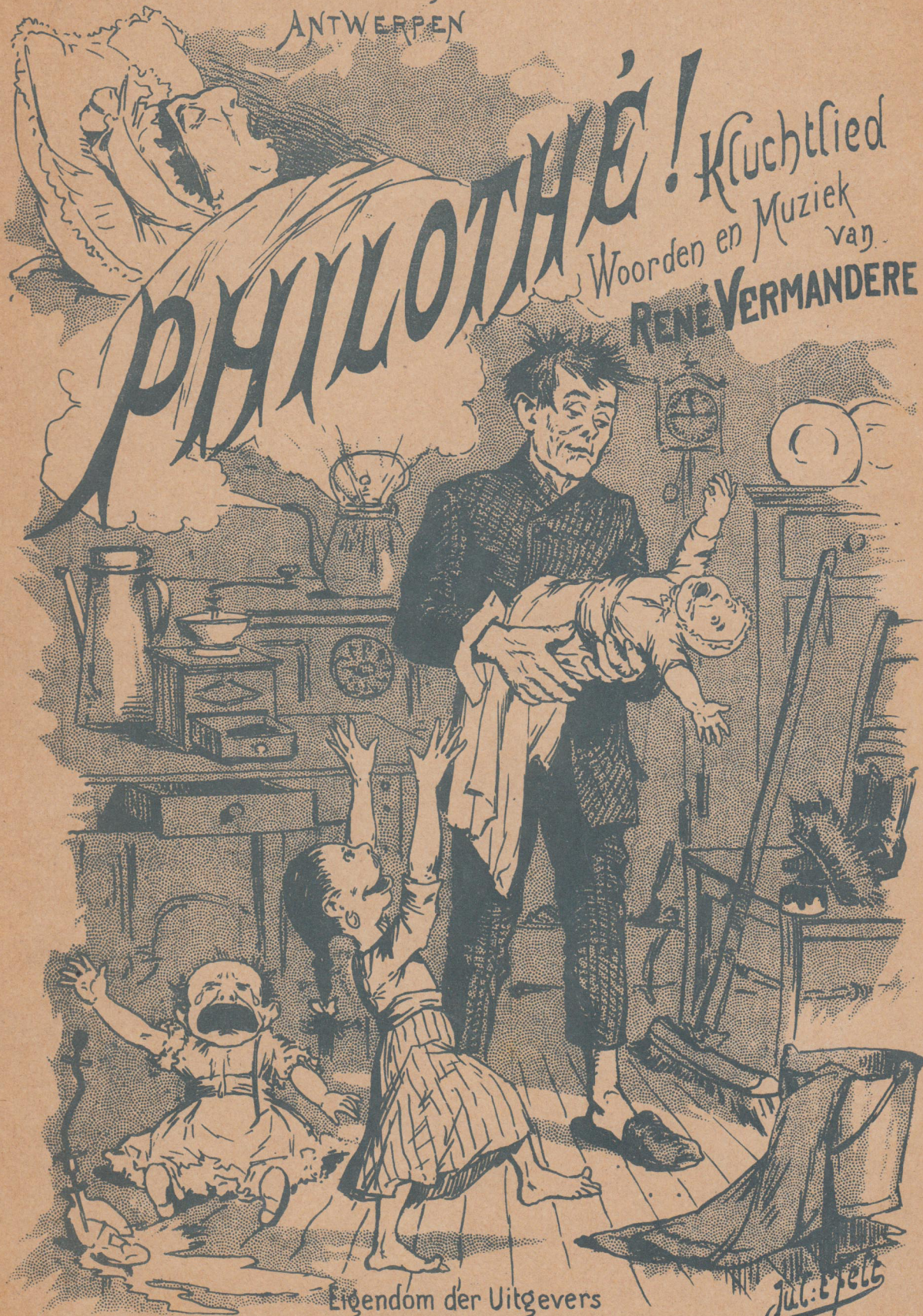
Nº 3

Vlaamsche Liederenzameling van Lod. Janssens & Zonen, Uitgevers

ANTWERPEN

PHILOTHÉE!

Kluchtlied
Woorden en Muziek
van
RENÉ VERMANDERE

Eigendom der Uitgevers

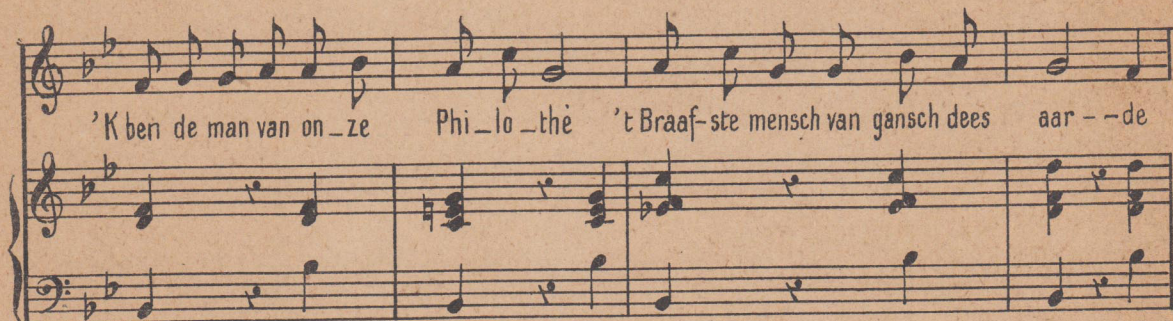
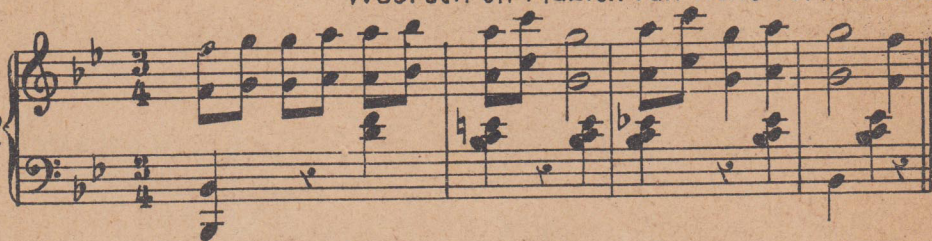
Jul. E. felt

PHILOTÉ!

Woorden en Muziek van René Vermandere

KLAVIER

vrouw maar moet een En — gel we — zen Want zoo vol-maakt als zij

Is nu toch geen en-kel mensch Als 't op een uur-ken sla-pens komt dan

is de lief-de klein Wat kan in's he-mels naam mij toch dat uur-ken

dee-ren Als 't op een uur-ken sla-pens komt dan is de lief-de klein 'Kzie

daar-om Phi-lo — the niet te min gee — e — ren .

PHILOTHÉ !

I.

'k Ben de man van onze Philothé,
't Braafste mensch van gansch dees aarde ;
'k Dank nog daag'lijks Lieven Heer, die mij
Een zoo Lieve Vrouw bespaarde.
Zij is zoo braaf, zoo goed zoo uitgelezen ;
η als ik haar iets vraag, vervult zij mijnen wensch.
Zij schijnt een vrouw, maar moet een engel wezen,
Want zoo volmaakt als zij, was tot nu toe geen mensch.

SPRAAK.

Zij heeft ook hare fouten, zou men geneigd zijn te denken, zoolang men haar niet van nabij kent, maar dat zijn slechts schijnfouten, die eerder gaven zijn. Bij voorbeeld : zij slaapt geerne lang, en werken doet zij geerne... doen door een ander. Welnu dat is omdat zij weet dat werken zalig is, en zij een ander ook gaarne hunnen hemel wil laten verdienen. En terwijl ik mijn hemel verdien, heb ik leeren schuren, de bedden maken, het kind inbusselen, de stoof poetsen en koffie maken. Als ik dat aan sommige menschen vertel, roepen ze uit : «Mijne vrouw slapen, terwijl ik haar werk doe, 'k zou ze alhier, 'k zou ze aldaar.» Maar ik antwoord dan :

REFREIN. *Als 't op een uurken slapens komt* { *BIS.*
Dan is de liefde klein.
Wat kan, in 's Hemels naam,
Mij toch dat uurken deeren ;
'k Zie daarom Philothé niet te min geeren.

II.

Schoon is zij, gelijk de bleeke maan,
Maar veel rooder zijn haar wangen ;
En zij heeft twee oogen hemelsblauw
Waarmee zij mij kwam te vangen.
Haar tanden zijn zoo wit als van een moorken ;
Nooit heeft zij die getoond aan haren lieven man.
Zij heeft een arendsneus, een poppenoorken ;
Heur haren zijn zoo zwart, als een raaf wezen kan.

SPRAAK.

O ! het haar mijner Philothé staat gedurig voor mijne oogen. Ik zie het 's morgens, ik zie het 's avonds ; heden middag zag ik het nog in mijne soep. (*Zich tot eenen heer onder het publiek richtend.*) Wat belijft u, mijnheer?... Ha, dat ge zoo geen vrouw zoudt willen... Goed, mijnheer, gij schijnt mij een goed karakter, mijnheer... Zoo een soort wijventreter... 'k Geloof dat uwe vrouw goede dagen heeft met u, mijnheer. Maar verdonders toch.

REFREIN. *Als 't nu zelfs op een haarken komt,* { *BIS.*
Dan is de liefde klein.
Wat kan, in 's hemels naam,
Mij toch een haarken deeren ;
'k Zie daarom Philothé niet te min geeren.

III.

*Lang is zij gelijk een grenadier,
En zij weegt twee-honderd ponden;
Nooit heb ik een man, zoo kloek en sterk
Als mijn Philothé gevonden.
Zij is zoo rap ter tong, en kan zoo klappen,
Dat ieder zegt: zij is zeker een advocaat.
Zij liet zich nimmer op de teenen trappen,
En 'k maak mij uit den weg, als Philothé is kwaad.*

SPRAAK.

Ja, in 't eerst verstond ik dat zoo goed niet, maar, gelijk iedereen, heb ik geleerd met trouwen, en nu geef ik haar altijd gelijk voor ik zelfs weet wat zij beweert. Zoo heb ik mij door haar laten overtuigen dat een hoed van 60 fr. goedkooper dragen is, dan eene witte muts. Zij heeft mij doen gelooven dat ze in den winkel nevens de deur dikwijls twee uren op een half vierendeel koffie moet wachten; ik laat haar nu de broek dragen, om ze altijd bij de hand te hebben als ik ze zelf wil aan doen. Ja, ik ben zoo verstandig geworden, sinds zij mij een blauw oog sloeg, omdat ik... *(Tot toeschouwer.)* Wat belooft er u alweder, mijnheer? Ha! dat gij 't niet verdragen zoudt... Och God, mijnheer

REFREIN. *Als 't zelfs op een blauw oogskén komt, } BIS.
Dan is de liefde klein.
Wat kan, in s'hemels naam,
Mij toch dat oogskén deeren;
'k Zie daarom Philothé niet te min geeren.*

IV.

*Zij heeft, onlangs, tot mijn groote vreugd,
Mij een tiende zoon geschonken,
En daar zijn nog zeven dochters bij,
Op wier schoonheid dat wij pronken.
Ons Liza is getrouwd met eenen blinden,
En onzen Philemon heeft een stomdoove bruid;
Gij kunt haar elken dag aan de beurs vinden,
En als men haar niets geeft, scheldt zij de menschen uit.*

SPRAAK.

Ik hou mijne trouwbare kinderen ter beschikking dergenen die Philothé tot schoonmoeder willen, zij heeft een waar schoonmoeder-hart. Mijne kinderen zijn modellen van kinderen, veel beter dan andermans kinderen, gezien zij allen in de verbeteringschool geweest zijn. Mijne Stans bekwaam zelfs eene onderscheiding: een brandmerk voor stelen (maar zij was onschuldig) van eenen mostaardpot, bij eene dame waar zij bakelde, in 't zilver. *(Tot publiek.)* Zoo, mijnheer, ge zoudt zoo geen vrouw willen met een brandmerk? Welnu, mijne vrouw heeft er ook een, en 't is een schoon kind dat zijne moeder gelijkt, en

REFREIN. *Als 't nu toch op een brandmerk komt, } BIS.
Dan is de liefde klein;
Wat kan, in 's hemels naam,
Mij toch dat brandmerk deeren,
'k Zie daarom Philothé niet te min geeren.*